RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0204 van 18 maart 2014 in de zaak 1011/0407/A/8/0346

In zake: de gemeente AALTER, vertegenwoordigd door het college van

burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

mevrouw

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Robin Slabbinck

kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 december 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 november 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter van 9 augustus 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het stabiliseren van een groenzone voor 4 private staanplaatsen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ......, en met als kadastrale omschrijving ....

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 14 januari 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 februari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

De verwerende en tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer verzoekt met een aangetekende brief van 8 februari 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 24 maart 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk

IV. FEITEN

Op 7 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het stabiliseren van een groenzone voor 4 private staanplaatsen.".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Eeklo-Aalter', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij verleent op 5 juli 2010 het volgende ongunstig advies:

....

Gelet op de ligging in woongebied is het aanleggen van parkeerplaatsen principieel in overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften; Gelet op de ligging in het eigenlijke centrum van Aalter in een omgeving die zich kenmerkt door een heterogene, vrij gesloten bebouwing; Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op een onbebouwd perceel waarbij het de bedoeling is het deel gelegen aan de straatzijde als parkeerplaatsen aan te leggen en dat deze kant van de straat zich kenmerkt door een eerder gesloten bebouwingspatroon; dat de aanleg van een parking als storend wordt ervaren in het straatbeeld; Overwegende dat de geplande werken bijgevolg niet verenigbaar zijn met de omgeving; Overwegende dat in de onmiddellijke omgeving een overdekte parking aanwezig is;

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 27 juli 2010 het volgende ongunstig advies:

"

Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 9 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Zij motiveert haar beslissing conform haar advies van 5 juli 2010 en het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 16 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 november 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"..

De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het aanleggen van 4 parkeerplaatsen op een onbebouwd terrein, is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld ruimtelijke in functie van de goede ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Voorliggend project beoogt het stabiliseren van een groenzone om de inrichting van 4 parkeerplaatsen mogelijk te maken in functie van een nabijgelegen traiteurzaak / restaurant. Deze zaak is 35 m verder gelegen in en zal de parking gebruiken voor het parkeren van bedrijfsvoertuigen en personeel. De bouwplaats omvat een onbebouwd perceel tussen 2 bestaande bouwblokken langs de

Volgens de appellant is de parking noodzakelijk om enigszins tegemoet te komen aan de parkeerproblematiek langs de en is het onmogelijk, gelet op de hoogte, om de bedrijfsvoertuigen te parkeren in de nabijgelegen ondergrondse parking. De gemeente is van oordeel dat een parking als storend wordt ervaren in het straatbeeld. Vanuit verkeerstechnisch oogpunt werd de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning gunstig geadviseerd door de lokale politie, evenwel wordt hierbij opgemerkt dat er vermoedelijk weinig zicht zal zijn bij het verlaten van de parking.

Door het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning wordt de inrichting van het eigendom vastgelegd waardoor de afwerking van de zijdelingse wachtgevels in het gedrang komt. Een afwerking van het gesloten straatbeeld langs de is echter aanbevolen en de meest stedenbouwkundige verantwoorde invulling van het perceel.

Het standpunt van de gemeente wordt bijgetreden en de creatie van een zeer beperkt aantal parkeerplaatsen weegt niet op tegen de niet afwerking van de bestaande en grotendeels gesloten straatbeeld. Tevens dient opgemerkt dat door de aanleg van 4 parkeerplaatsen langsheen de straat 2 parkeerplaatsen verdwijnen waardoor vragen kunnen gesteld worden bij het nut van de parking, die ook al niet rechtstreeks aansluit bij de bedoelde traiteurzaak / restaurant. Het betreft een zaak van eigenbelang die niet opweegt tegen het algemeen belang.

Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt de aanvraag ongunstig geadviseerd.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

Na de hoorzitting van 16 november 2010 beslist de verwerende partij op 25 november 2010 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

Beoordeling

" ...

De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied, noch in overstromingsgevoelig of van nature overstroombaar gebied.

Gelet op de uitvoeringswijze van de verharding is deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning vrijgesteld is van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder

geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor het aanleggen van 4 parkeerplaatsen op een onbebouwd terrein, is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ruimtelijke beoordeeld in functie van de goede ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied of verplichtingen kunnen geen concrete normen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Voorliggend project beoogt het stabiliseren van een groenzone om de inrichting van 4 parkeerplaatsen mogelijk te maken in functie van een nabijgelegen traiteurzaak/restaurant. Deze zaak is 35 m verder gelegen in de en zal de parking gebruiken voor het parkeren van bedrijfsvoertuigen en personeel. De bouwplaats omvat een onbebouwd perceel tussen 2 bestaande bouwblokken langs de

Volgens appellant is de parking noodzakelijk om enigszins tegemoet te komen aan de parkeerproblematiek langs de en is het onmogelijk, gelet op de hoogte, om de bedrijfsvoertuigen te parkeren in de nabijgelegen ondergrondse parking. De gemeente is van oordeel dat een parking als storend wordt ervaren in het straatbeeld.

Vanuit verkeerstechnisch oogpunt werd de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning gunstig geadviseerd door de lokale politie, evenwel wordt hierbij opgemerkt dat er vermoedelijk weinig zicht zal zijn bij het verlaten van de parking.

Door het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning wordt een latere invulling niet gehypothekeerd: de voorgestelde werken zijn dusdanig beperkt dat zij een latere bebouwing niet in de weg zullen staan. Het nut van de parkeerplaatsen is onmiskenbaar in deze straat, niet enkel gelet op de hoge parkeerdruk. Het gevraagde laat het bestaande straatbeeld ongewijzigd, zodat het vanuit dit opzicht bezwaarlijk als negatief kan geduid worden.

Het standpunt van de gemeente wordt niet bijgetreden.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

Overwegende dat appellant de wens uitgedrukt heeft om gehoord te worden; dat bijgevolg alle partijen in hoorzitting werden uitgenodigd;

Gehoord op dinsdag 16 november 2010, in aanwezigheid van gedeputeerde-voorzitter Hilde Bruggeman, de heer Jan Allaert, provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar; Appellant: de heer Slabbinck, advocaat; mevrouw Linthout, advocaat;

besluit:

Het beroep ingesteld door de heer Slabbinck ,advocaat, namens de heer wordt ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens ingediend plan.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend met een aangetekende brief van 2 december 2010. Het beroep tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 24 december 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij zet uiteen wat volgt:

Overeenkomstig artikel 4.8.16. §1, 2^e VCRO kan een beroep bij uw Raad ingesteld worden door een bij het dossier betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Verzoekster beweert onder het punt ontvankelijkheid (p. 8 verzoekschrift) haar verzoek op dit artikel 4.8.16. §1, 2^e VCRO te steunen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij de gemeente Aalter is, en niet het CBS van Aalter, zijnde in casu het betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Daarenboven kan huidige verzoekster evenmin aangemerkt worden als belanghebbende rechtspersoon die nadeel ondervindt van de bestreden vergunningsbeslissing ex artikel 4.8.16. §1, 3° VCRO, nu zij haar verzoek expliciet steunt op artikel 4.8.16. §1, 2° VCRO en nu zij op geen enkele wijze in haar verzoekschrift aanduidt welke de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zijn die zij van de bestreden beslissing kan ondervinden.

Herhaalde rechtspraak van Uw Raad, ondermeer de arresten A/2010/0018 van 2 juni 2010 en A/2010/0031 van 29 september 2010 inzake verzoeken die eveneens werden ingesteld door de gemeente eerder dan door een CBS, stelt:

"Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk

op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.

De <u>onontvankelijkheid van het voorliggende beroep</u> impliceert tevens dat de Raad de vraag van de verzoekende partij om de procedure stop te zetten, een vraag die als een verzoek tot afstand van het geding dient aangemerkt te worden, niet kan inwilligen vermits het voorliggende beroep noodzakelijk moet worden geacht niet te zijn ingediend. Aangezien het voorliggende beroep op onontvankelijke wijze werd ingediend, is de Raad tot slot van oordeel dat de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij moeten gelegd worden. De onontvankelijkheid van het beroep maakt dat de intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij geen relevantie heeft met het oog op de toewijzing van de kosten van het beroep."

Er dient dienvolgens te worden geoordeeld dat huidig verzoek onontvankelijk is.

Deze onontvankelijkheid kan niet door een latere verbetering of verduidelijking verholpen worden nu de onontvankelijk tot gevolg heeft dat de procedure ten gronde niet wordt aangevat. In die zin stelde Uw Raad in haar arresten S/2010/0045 en A/2010/0066 dat:

"De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO immers van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden bij de omschrijving van het voorwerp van het beroep. Met latere bijsturingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opneemt, kan de Raad dan ook geen rekening houden. Gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO moet bijkomend vastgesteld worden dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke beslissingen te nemen."

Ook een latere bijvulling of verduidelijking inzake de hoedanigheid van de verzoekende partij is niet meer mogelijk, nu de onontvankelijkheid vaststaat.

..."

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend door "de **gemeente Aalter**, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen te Aalter, ", dit terwijl inzake de ontvankelijkheid in het verzoekschrift staat te lezen dat de verzoekende partij van het vereiste belang bij de gevraagde vernietiging zou doen blijken "doordat zij nominatim is aangeduid als belanghebbende in artikel 4.8.16.§1,2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening". In voormelde bepaling is nochtans voorzien dat enkel de "bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen" automatisch van het vereiste belang doen blijken.

Nu staat vast dat de 'gemeente Aalter' geen vergunningverlenend bestuursorgaan is die op basis van voormelde bepaling automatisch een belang kan claimen.

Uw Raad heeft immers reeds geoordeeld dat het college van burgemeester en schepenen moet worden aangeduid als auteur van de aanvankelijke weigeringsbeslissing, zodat 'de gemeente', niettegenstaande zij in rechte wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, uit artikel 4.8.16.

§1,2° VCRO dan ook geen enkel belang kan putten (zie bijv. RvVb 23 juni 2010, nr. A/2010/0020, gemeente Evergem, p. 11-12; RvVb 29 september 2010, nr. A/2010/0031, stad Maaseik, p. 3-4).

De gemeente Aalter had zich als (publiekrechtelijke) rechtspersoon op artikel 4.8.16.§1,3° VCRO kunnen beroepen indien zij rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing zou kunnen aantonen, maar dit heeft de gemeente niet gedaan. Bijgevolg is de vordering van de gemeente onontvankelijk (RvVb 2 juni 2010, nr. A/2010/0018 en RvVb 29 september 2010, nr. A/2010/0031).

Zoals terecht opgemerkt door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, kan deze onontvankelijkheid nadien niet meer worden verbeterd of verduidelijkt (zie pagina 3 van de antwoordnota van verwerende partij en de daar opgenomen verwijzingen).

De vordering moet dan ook worden afgewezen als onontvankelijk.

Beoordeling door de Raad

In het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep kan de Raad enkel acht slaan op de verzoekende partij zoals deze is aangeduid in het inleidend verzoekschrift en is hij gebonden door de wijze waarop deze verzoekende partij haar belang verantwoordt.

Het verzoekschrift is ingediend door de gemeente Aalter, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen dat ze beschikt over het vereiste belang bij de gevorderde vernietiging aangezien zij als belanghebbende is aangeduid in artikel 4.8.16, § 1, 2° VCRO.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door "de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen".

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure is een bevoegdheid die uitdrukkelijk toevertrouwd wordt aan het college van burgemeester en schepenen. Niet de gemeente Aalter, maar het college van burgemeester en schepenen dient derhalve beschouwd te worden als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het voorgaande belet niet dat de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep kan indienen bij de Raad, waarbij dan vereist is dat zij haar gemeentelijk belang voldoende duidelijk verantwoordt.

Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet is de gemeente immers bevoegd voor aangelegenheden van gemeentelijk belang waarvoor zij alle initiatieven ter verwezenlijking kunnen nemen.

Ingevolge artikel 2 van het Gemeentedecreet zorgen de gemeenten op het lokale niveau voor het welzijn van de burgers en de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Specifiek wat de ruimtelijke ordening betreft, kent de decreetgever aan de gemeente de rol van eerste aanspreekpunt toe. De gemeente houdt bij de duurzame ruimtelijke ontwikkeling van haar grondgebied rekening met zowel de huidige generatie als de behoeften van de toekomstige generaties, de ruimtelijke draagkracht, de sociale gevolgen en dergelijke meer, en dit op grond van artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij moet evenwel haar belang overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO voldoende waarschijnlijk maken en aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan met de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met de argumentatie ontwikkeld in het inleidend verzoekschrift en in voorkomend geval de motivering die terug te vinden is in de beslissing van het college om in rechte te treden.

In het oorspronkelijk verzoekschrift – en evenmin overigens in enig ander procedurestuk – geeft de verzoekende partij duidelijk aan welke hinder of nadelen zij kan ondervinden, en hoe het gemeentelijk belang door de verleende vergunning in het gedrang wordt gebracht. Door haar afwezigheid ter zitting kan haar evenmin de vraag gesteld worden ter eventuele verduidelijking van het vereiste gemeentelijk belang.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de achtste kamer,

Sofie VAN NOTEN Marc VAN ASCH